

ömlik. Ez a szennyvíz (tele irtóztató fertőző anyaggal) nem kér engedélyt a rendőröktől, akik a blokádot fentartják; nem törődik az őrszemekkel, akik ki vannak rendelve, sőt fájdalom: nem törődik a „szakértő” urakkal sem, hanem minden teketória nélkül beleömlik a Dunába. És megfertőzik a Dunavizet.

A jó öreg Dunának pedig semmi kedve sincs kivetni magából a fertőző szörny-anyagot, hanem hömpölygő hullámaiban meglehetősen konzerválja is azt. Végig az országon, ahol Dunavizet isznak és Dunavizzel mosnak, vagy főznek, mindenhol halált, vagy szörnyű betegséget terjeszt.

A „szakértők”, akik mindent tudnak, mindenhez értenek, csak éppen a fejüket szokták elveszteni, most jajveszékelnék, hogy miért nem gondoltak erre előre. De sajnos, aközben itták már néhányan a Duna vizéből és meg is kapták már a kolerát.

S most azon dolgoznak, hogy a Dunát blokkirazzák, mely művelet kissé nehezebb, mint volt a gyár blokkirázása. S ha a ragály mégis el fog terjedni, a kérdés aktuálissá fog válni, hogy mire valók tulajdonképpen a szakértők, ha ilyen egyszerű dologról is megfélemedeznek?... Vagy talán ez a kérdés mindig aktuális volt?

NAPI HIREK

A miniszterelnök az aviatikáért.

Száraz, unalmas, végnélkül folyó obstrukció. A képviselőházi ülésterem jóformán egészen üres, a képviselők a folyosó Dunára néző ablakai alatt állanak és a magasan kuszó bárányszőnyeg felőket nézik. Véletlenül az aviatikára terelődik a beszélgetés.

Egyszerre megindul a vita az aviatikáról. Hazai Samu miniszteren kívül, aki lelkes barátja az aviatikának, részt vesznek benne Telegdy József, Kállay Tamás és még mások. Székely Mihályról beszélnek, aki nagy dicsőséget szerzett a magyar aviatikának. Mindenki nagy jövőt jósol a fiatal magyar mérnöknek.

— Pénzt kellene szerezni a számára — mondja valaki. Ugyan már megindult valami gyűjtés, de annak nem lehet nagy jövőt jósolni.

Az obstrukció és a névszínti szavazás száraz unalmában lassankint fölmelegedik a hangulat a közönynek és a részvétlenségnek kitett magyar aviatikusok iránt. Éppen a legjobb időben érkezik meg Fröhlich János, a rendőri riporterek rokonszenves nesztorja. Egy esomó gyűjtő-ívet lobogtat a kezében.

— Ma legalább ezer koronát akarok itt gyűjteni Székelynek — mondja a lelkesedéstől kipirult arccal.

A gyűjtés azonban az első időben nem indult valami kedvező körülmények között. Fröhlich az ellenzéki oldalon kezdte az agitálást. Alig egy-két ember irta alá az ívet. Némely ezerholdas milliomos fanyar mosolylyal tolja vissza az ívet.

— Engem nem érdekel az aviatika, — mondja az egyik.

— Most más dolgunk van, mint ilyesmivel belödni, — feleli egy obstruáló honatya.

Viccek, ötletes megjegyzések keringenek a levegőben, de aláíró vagy adakozó alig akad.

— Jöjjön a miniszterelnökhöz, — sugja most valaki az aviatikáért lelkesülő újságíróknak.

Valóságos diadalmenetben kísérik az újságírókat és a gyűjtésben segédkező társaikat Khuen-Héderváry Károly gróf miniszterelnök elé. A miniszterelnök barátságos mosolylyal fogadta őket. Kétszáz koronát írt alá s ezzel ugyeszlóván megindítja a gyűjtést. Meg van törve a jég. Berzeviczy Albert házelnök száz koronát, Székely Ferenc igazságügyminiszter és Hazai Samu honvédelmi miniszter pedig ötven-ötven koronát adtak Székely Mihály repülőgépre.

— Boldog vagyok, hogy ilyen célra adakozhatok, — mondotta a miniszterelnök a halálkodó újságíróknak.

Magára vállalta a gyűjtés fővédnökségét is. A Székely Mihály akció védnöke Bárczy lett.

A gyűjtés most már a miniszterelnök égisze alatt folyt tovább. A gyűjtőlevelet egy pillanat

alatt szétkapkodták. A legnagyobb agitációt Kállay Tamás fejté ki. Neki már könnyen ment az aláírások összegyűjtése.

Az iverken 2815 korona gyűlt egybe, holott mindössze kilencvenhárom képviselő volt csak benn a Házban. A mozgalom ezzel még nem fejeződött be. Az akció vezetői további intenzív működést határoztak el.

— **A pápa és a halálbüntetés.** Bécsből jelentik: A francia sajtó napok óta azt híresztelte, hogy a pápa legközelebb enciklikát fog kiadni a halálbüntetés ellen. A *Vaterland* mai száma vatikáni körökből nyert értesülés alapján kijelenti, hogy ez a hír tendenciózus valótlanság és a pápa egyáltalában nem tervezi ilyen enciklika kiadását.

— **Emlékezés Erzsébet királynéira.** A szegedi belvárosi plébániái hivatal közli, hogy Erzsébet királyné halála évfordulóján, szeptember 11-én délelőtt 10 órakor a belvárosi templomban gyászmise lesz.

— **Képviselők lovagias ügye.** Ma intézték el lovagias uton a Pál Alfréd és Mádi-Kovács János országgyűlési képviselők közt a képviselőházban támadt affért. A lovagias ügy úgy keletkezett, hogy a képviselőház ülésén több névszínti szavazás után egyetlen Justh-párti képviselő szólalt föl. Mivel pedig a beszéd még háromnegyed kettő előtt ért véget, a függetlenségiiek zárt ülést kértek. Kettőre járt az idő, amikor a zárt ülés berekesztésével Berzeviczy Albert elnök újból megnyitotta az ülést. A Justh-pártnak csupán két tagja: Mádi-Kovács János és Lovász Márton volt ekkor az ülésteremben. Mádi-Kovács mindazáltal a Ház határozatképességének a megállapítást kérte. Erre óriási zaj tört ki a munkapárton. Képviselőházi tudósításunkban bőszesen számolunk erről az incidensről. A nagy lármában Pál Alfréd képviselő ezt kiáltotta a Justh-pártiaknak:

— *Paprika Jancsik!*

— Micsoda?! Mit kiabált? — Kérdezte Kovács.

— Paprika Jancsik!

— Maga a Paprika Jancsik! — kiáltotta vissza Kovács János.

Pál Alfréd Vojnich Sándor és Farkas Zoltán képviselők után azonnal provokálta Kovács Jánost, aki Lovász Márton és Justh János képviselőket nevezte meg segédeikül. Ezt a lovagias ügyet szokatlan gyorsasággal intézték el, amennyiben a felek már megverekekedtek a Rákosi-féle vívóteremben. A párbaj Mádi-Kovács János könnyebb megsebesülésével végződött.

— **A szegedi szabadgondolkodók propagandái ülése.** A szegedi szabadgondolkodók *Ferrer-köre* kedden este propaganda ülést tartott a kereskedő-ifjak Csekonics-utcai egyesületében. Az ülésen Balogh Géza dr elnökölt, a jegyzőkönyvet Detre János dr vezette. Ebből az alkalomból megtelt érdeklődő közönséggel az egyesület nagyterme. A szegedi szabadgondolkodók akciója a legteljesebb szimpátiával találkozott, mi Szeged polgárságának radikális gondolkodását bizonyítja. A szabadgondolat termő talajra talált Szegeden és helyes irányítással tekintélyes tömeget nyerhet meg a szabadelvű eszméink. Az ülésen Domokos László dr, a kiváló író és szociológus tartott előadást a szabadgondolatról. Nívós és tartalmas előadásban vázolta a szabadgondolat történetét és uttorását a reakcionárius törekvésekkel szemben. A tartalmas előadást a legnagyobb figyelemmel hallgatta és végül hálás tapssal jutalmazta a közönség. Majd Grün Béla dr beszélt, aki tömör és gondos előadásban vázolta a szabadgondolkodók célját. Az ülést Balogh Géza dr beszéde zárta be, aki meggyőzően kitartó küzdelemre hívta fel a jelenlevőket.

— **A belgrádi leleplezések.** Megemlékeztünk a belgrádi legújabb szenzációról, hogy Novako-

vics belgrádi ügyvéd leleplezéseket közöl a *Tribunában* Sándor király és Draga királyné legyilkolásának történetéről. Érdekes, hogy most Belgrádból a nagy leleplezőt is leleplezik, mert — belgrádi tudósítás szerint — az ő nagy garral hirdetett leleplezése fölöttébb gyanús. Péter király ugyanis nem jutalmazta meg az összeesküvőket és Novakovics, akit azóta sok sorscsapás ért, *koldusbotra jutott*. Néhány hónappal ezelőtt az összeesküvők egyike, Stevs Lukovics, aki most Montenegróban van, *közre nem adott levelekért*, — amelyeken Péter király sajátkezűleg széljegyzeteket csinált — *százötvenezer frankot kapott a szerb udvartól* és nem lehetetlen, hogy Novakovics hasonló célból — vár. Péter király egyébként meg akarta jutalmazni az összeesküvőket és nyomban királylyá kikiáltása után soron kívül tábornokokká, illetve őrnagyokká és századosokká léptette elő a Bécsbe eléje küldött ordonánsztiszteket, de a többi összeesküvő ez ellen tiltakozott és azzal fenyegette, hogy senki se várja majd a pályaudvaron, úgy, hogy a kinevezéseket vissza kellett vonnia és a kinevezettek ismét lefejezhetők a már fölvarrt magasabb rangjelvényeket.

— **Delcassé a háborúról.** Párisból jelentik: A touloni kikötőben tegnap flotta-szemle volt, melyen Fallières köztársasági elnök és Delcassé tengerészeti miniszter is jelen voltak. A tengerészeti miniszter huszonkilenc nagy hadihajót mutatott be a köztársasági elnöknek és így szólt hozzá:

— Ezek minden pillanatban készen állanak a háborúra!

Egy másik jelentés szerint Delcassé a flotta-gyakorlaton jelen volt szenátorok előtt így nyilatkozott:

— A hadihajók, melyeket önök ma délelőtt gyakorlatozni láttak, mind készen állanak arra, hogy *esetleges háboruban azonnal részt vehessenek*. Én nem vagyok szemfényvesztő és csak olyan hajókat mutattam az országnak, melyek teljesen készen vannak a háborúra. Innen van az, hogy például a „Viktor Hugo” nevű hajó, mely nincs hadi készenlétben, nem is vesz részt a flotta-szemlén.

— **Magyar műkedvelő társaság Versecen.** Megirtuk, hogy Versecen „Deutsche Hochschüler in Ungarn” néven pángermán törekvésű társaság alakult, amelynek az a kimondott célja, hogy estélyek rendezésének ürügye alatt német eszméket hirdessen és ennek a nemzetellenes propagandának híveket toborozzon. De Versec város hazafias, magyarul érző lakossága is öntudatra ébredt és felfogta a veszély jelentőségét, amely a magyarságot fenyegeti és ezért elhatározta, hogy magyar műkedvelői társaságot alakít, amelynek tagjai lehetőleg minden ünnep- és vasárnapon magyar nyelvű műkedvelői előadást rendeznek, abban a reményben, hogy a város minden hazafias polgára tőle telhetőleg támogatja majd, a németiség ellensúlyozására alakult műkedvelői társulatot.

— **Homonnai Albert meghalt.** Tegnap éjjel a budapesti Szent István kórházban meghalt Homonnai Albert dr, a jőnévű, fiatal író. Agydaganat ölte meg a jelentősen tehetséges író, aki még alig indult meg azon az uton, amelyre a vére, a rátermettsége és a lelkesedése vitte. Benne igen sokoldalú, a ritkaságig alaposan képzett író hallgatott el. A temesvári reáliskolában érettségizett és nem sokkal később verskötettel került a nyilvánosság elé. Két kötet verse jelent meg és a „Kagylógyöngyök” című széles körben ismertté és becsültté tette a nevét. Sok méltánylást kapott Sophus *Michaelis* „Forradalmi nász” színművének poétikus, szép fordításáért és tavaly nagy erkölcsi siker járt a Magyar Színházban előadott „Gíges és Tudó” című, klasszikus tárgyú színműve nyomán. A folyóiratok és napilapok sok novelláját és tárcáját közölték és minden egyes írása újabb bizonyossága volt gyors fejlődő, nemes ízlésű és szíve talentumának. Leg-